

Idrottsminnen

Nr 2 — Juni 2024

Juryns motivering: "Hälsingeguldet" 1989 tilldelades Curt Göransson, Ljudsals MK, för bland annat segrar vid Europamästerskapen i Truckracing, flerdagiga segrar vid internationella tävlingar i sin gren och framstående insatser även inom rallysporten." Göransson blev fyrfaldig europamästare i truckrace 1986, 1988, 1989, 1990.

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap

Kassörens ruta 2024 – nr. 2

Alla kan bli medlem i
**HÄLSINGLANDS
IDROTTSHISTORISKA
SÄLLSKAP**

Alla med sportintresse och ambition att ta del av, sprida och bevara Hälsinglands digra och intressanta idrotts-historia, hälsas varmt välkomna som medlem i HIHS.

Våra medlemsavgifter för 2024 är:

- 150;- **Enskild medlem**
- 250;- **Föreningar och klubbar**
- 350;- **Förbund, företag och kommuner**

Hur blir jag medlem i HIHS?
Medlemsavgiften betalas till vårt bankgiro
273-0133 eller via Swish 123 038 81 65.

**Kom ihåg att uppge namn och adress
GLÖM EJ e-postadress.**

Man kan även ansöka om medlemskap på vår hemsida:
www.HIHS.se

Kontakta: Owe Flodin på 070-569 08 31
e-post: oweflodin45@gmail.com
om du har frågor rörande medlemskap.

Här är andra numret av Idrottsminnen 2024

I detta nummer av Idrottsminnen hittar ni bland annat en text om **1989-års** vinnare av **Hälsingeguldet**, Curt Göransson, Ljusdals MK, Europamästare i truckracing det året.

Ni kan också läsa om ett framgångsrikt juniorlag i fotboll, **Hälsinglands landskapslag** från **1974**, ett lag som tillhörde de fyra bästa juniorlagen i Sverige det året.

Gösta Nyqvist hade ett stort idrottsintresse, ett intresse som ledde till en massa **urklippsböcker** om idrotten i Hälsingland. HIHS har fått ära Nykvists enorma **”idrottsskatt”** och i detta nummer finns utdrag ur det fantastiska arkivet.

Det finns också en artikel om **Yngve Lundh** från **Bollnäs**, en av Sveriges bästa cyklister under 1940-talet, samt även en text om en av Sveriges bästa backhoppare under 1950-talet, glasmästarens **Erik Styf** från **Ljusdal**.

Strömsbruk har en över 100 år lång tradition som idrottsort. Längre fram i denna skrift hittar ni ett reportage om **fotboll, skidor, friidrott, båtsport** och lite mer från bruksorten.

Vet ni vilken svensk ishockeyklubb som den kanadensiske målvakten **Corey Hirsch** representerade under en säsong i **Elitserien**, ja då kan ni svaret på en av frågorna i redaktörens **”kluriga frågor”** i detta nummer.

Svaren – och vinnarna – från **förra numret** är givetvis också med.

Välkomna till Idrottsminnen 2024–2
Christer Stridh

Curt Göransson från Färila, fyrfaldig europamästare i truckracing, varav guldet 1989 också resulterade att han tilldelades Hälsingeguldet det året.

Göransson – en mästare bakom lastbilsratten

För Curt Göransson från Färila har det nästan hela livet handlat om bilar i en eller annan form. Yrkesmässigt körde han timmerbil och han var tidigt i åren en skicklig rallyförare. På 1980-talet hade han sedan massor av framgångar som truckracingförare och efter det tredje EM-guldet, 1989, belönades han också med Hälsingeguldet det året.

Truckracing blev väldigt populärt under 1980-talet och åkeriägaren från hälsingeskogarna visade snabbt att han hade talang bakom ratten i de stora lastbilarna. 1986 kom första stora framgången när han blev Europamästare i klass 3/C.

Svenska konkurrenter på den här tiden var Rolf Björk, Slim

Borgudd och Boije Ovebrink. 1987 blev det EM-silver bakom förre Abba-trummisen Slim Borgudd. Sedan följde tre raka EM-guld i klass 2/B och segern 1989 föll juryn till Hälsingeguldet i smaken, för då fick Curt Göransson ta emot priset som Hälsinglands bästa idrottare.

1989 vann han före västtysken Hans Marwitz och österrikaren Günther Spindler. Göransson var 18 poäng före Marwitz i sluttabellen.

Han avslutade sin framgångsrika karriär med att ta ännu ett EM-silver i klass 3/C 1991.

Göranssons fyra EM-guld är bäst i Sverige, Rolf Björk och Boije Ovebrink tog ett var, medan Slim Borgudd vann tre gånger, varav segern 1995 är den senaste svenska segern.

CHRISTER STRIDH

1986: 1:a klass 3/C

1987: 2:a klass 3/C

1988: 1:a klass 2/B

1989: 1:a klass 2/B

1990: 1:a klass 2/B

1991: 2:a klass 3/C

Fakta – truckracing

Truckracing är en tävling med lastbilar på racingbana enligt racingregler. Det som utmärker truckracing är att alla lastbilar har en begränsad topphastighet på 160 km/h. Lastbilarna har dessutom med sig vatten som under inbromsning sprutas på bromsarna för att kyla dessa.

Truckracing organiseras i Sverige av Svenska Bilsportförbundet (SBF) och internationellt av Internationella Bilsportförbundet (FIA). Från 1994 tävlade man i två klasser då reglerna förändrades. Klasserna var Racetrucks och Superracetrucks men från 2005 har de båda klasserna slagits ihop och bildat ett mellanting av dessa i EM. Däremot finns en lägre klass med bilar av mer varierande slag, till exempel äldre bilar eller mindre avancerade bilar. Dessa bilar tävlar i en engelsk och en fransk cup.

Hälsinglands J-lag 1974. Bakre raden från vänster Rolf Jansson (överledare), Kjell Pettersson (tränare), Janne Lind (Delsbo), Roger Lönnberg (HIF), Anders Frank (Kilafors), Berne Henriksson (Delsbo), Erik Hamrén (Ljusdal), Jan Grenholm (Bollnäs), Leif Lundberg (Bollnäs) och Sören Löfkvist (tränare). Framre raden från vänster Hasse Olsson (Arbrå), Tomas "Sverre" Andersson (HIF), Jonny Eriksson (Bogården), Bengt Lif (Kilafors), Krister Florentin (Hassela), Janne Goude (Sandarne) och Stefan Sahlin (Delsbo).

Juniorerna som satte Hälsingland på kartan

I juli är det 50 år sedan ett gäng unga lirare satte Hälsingland på fotbollskartan. Det var då som distriktets juniorer för första gången deltog i Juniordistriktscupens slutspel, dit Hälsingland kvalificerat sig tillsammans med Stockholm, Södermanland och Västergötland.

Spelplats var Gamla Ullevi i Göteborg och att Hälsingland slutade sist gjorde kanske inte så mycket, det "lilla" distriktet hade ju för första gången fått vara med bland de stora. Hälsingland föll (0–7) mot Stockholm i semifinalen och i matchen om tredje pris blev det 0–3 mot Södermanland. Västergötland blev mästare efter final-

seger över Stockholm med 4–0.

– Just då var man i den åldern att man tog det mesta med en klackspark och det var först efteråt man förstod hur stort det var, säger Janne Goude, som var en av spelarna i Hälsinglands lag.

– **Vi fick bo på hotell**, vilket var första gången för många, åka på sightseeing till Vinga fyr, äta middag på något fint ställe där vi nog alla rynkade på näsan när det serverades

fisk på planka. Vi hade helt enkelt kommit ut i "stora världen".

Hälsingland tog sig till slutspelet via 2–0-segrar mot Jämtland/Härjedalen och Västerbotten, samt en seger efter straffläggning mot Västmanland (0–0 i full tid).

Janne Goude representerade Sandarne på den tiden och spelarna i Hälsinglands lag kom från en mängd olika klubbar som Kilafors (Bengt Lif och Anders Frank), Arbrå (Hasse Olsson), Bogården (Jonny Eriksson), Bollnäs (Jan Grenholm och Leif Lundberg), HIF (Roger Lönnberg och Tomas "Sverre" Andersson), Delsbo (Stefan Sahlin, Janne Lind och Berne Henriksson) och Hassela (Krister Florentin).

Även Ljusdal var representerat och det genom den spelare som sedermera blev den mest kända av hälsingarna, då som fotbollstränare, nämligen Erik Hamrén.

Rolf Jansson var överledare medan Kjell Pettersson och Sören Löfkvist var tränare.

– Ledarna insåg nog mer än vi spelare vidden av det hela, hur stort det var att Hälsingland som var en vit fläck på fotbollskartan nu var med bland de stora, säger Goude.

– Vi fick också träffa Sven Rydell, som man kan säga var Sveriges

Programbladet från slutspelet i Juniordistriktscupen 1974.

Hälsingland

1. Bengt Lif, 17 år, Kilafors IF
2. Erik Hamrén, 17 år, Ljusdals IF
3. Jan Grenholm, 17 år, Bollnäs GIF
4. Anders Frank, 17 år, Kilafors IF
5. Stefan Sahlin, 17 år, Delsbo IF
6. Roger Lönnberg, 17 år, Hudiksvalls IF
7. Hasse Olsson, 16 år, Arbrå BK
8. Peter Högdal, 17 år, Hudiksvalls IF
9. Berne Henriksson, 16 år, Delsbo IF
10. Leif Lundberg, 17 år, Bollnäs GIF
11. Tomas Andersson, 16 år, Hudiksvalls IF
12. Jonny Eriksson, 17 år, Arbrå BK
13. Jan Goude, 17 år, Sandarne SIF
14. Torbjörn Östberg, 16 år, Högs SK
15. Conny Olofsson, 17 år, Hudiksvalls IF
16. Christer Florentin, 17 år, Hassela IF

Så här såg Hälsinglands tilltänkta trupp ut, men Peter Högdahl, Torbjörn Östberg och Conny Olofsson deltog av olika anledningar inte i slutspelet. In i truppen kom Janne Lindh, Delsbo.

första "Zlatan". Han kom till omklädningsrummet och gick runt och hälsade på alla.

Att få kliva in på Gamla Ullevi var en stor upplevelse för 17-åringarna från Hälsingland och visst fanns förhoppningar om ett lyckat slutspel. Men redan efter ett par minuters spel i semifinalen mot Stockholm tilldömdes motståndarna en straffspark som lagets – på den tiden – store stjärna Börje Forsberg satte i mål bakom Bengt Lif.

Innan det hela var över fick Kilafors-keepern släppa ytterligare sex bollar förbi sig, ändå tillhörde han en av de bättre spelarna i Häl-

singland i den matchen.

– Vi hade ju träffat spelarna i de andra lagen på hotellet innan och de var väl som vilka grabbar som helst tyckte man. Men när man kom ut på plan förstod man hur bra de var. Jag hade till uppgift att hålla koll på Börje Forsberg och det gick inte så bra. Helt plötsligt mötte man spelare som spelade på ett tillslag och vi hängde inte med, berättar Goude.

Micke Rönnberg, då i Älvsjö, på Stockholms mittfältet var en av spelarna som gjorde livet surt för hälsingarna. Rönnberg blev ju sedan en storspelare med närmare 200 matcher i allsvenskan och i hans CV finns också sex spelade landskamper. Enligt rapporter sprang Rönnberg slut på minst två av Hälsinglands spelare. Några andra spelare i Stockholms lag som blev allsvenskar var bland annat Lasse Sandberg och Ove Rübssamen.

Trots de blivande stjärnorna fick Stockholm se sig besegrad av Västergötland som vann finalen med klara 4–0. Två av finalmålen gjordes av Mikael Arvidsson, ja just han som senare sitt idrottsliv öste in mål för Villa Lidköping och svenska bandylandslaget.

I matchen om tredje pris mot Södermanland hamnade Hälsingland snabbt i ett tvåmålsunderläge och till slut blev det förlust med 3–0. Resultatmässigt långt ifrån vad de unga hälsingegrabbarna tänkt sig, men ingen kan ta ifrån dem att de faktiskt spelat ett slutspel på Gamla Ullevi.

Några tidningsurklipp från Hälsinglands matcher.

CHRISTER STRIDH

Gösta Nyqvist och hustrun i hemmet i Ljusne med en del av sin stora prissamling.

Gösta Nyqvist – ett idrottsorakel

Gösta Nyqvist växte upp i Idenor utanför Hudiksvall och redan i unga år handlade det mycket om idrott. Han blev en duktig löpare med en hel del DM-tecken i terränglöpning i oldboysklassen, men han blev mest känd för sin fantastiska samling med tidningsurklipp om idrotten i Hälsingland.

Som vuxen var Nyqvist bosatt i Ljusne och där samlade han på sig massvis med urklippsböcker om idrott. Han klippte främst ur artiklar från alla fyra lokaltidningarna i Hälsingland, men även från Idrottsbladet.

Sedan några år tillbaka finns denna enorma "idrottsskatt" i HIHS ägo. En hel del klipp har redan funnits med i tidigare nummer av Idrottsminnen – och det kommer mera.

Som senior deltog han i terräng-DM i över 25 år, dock utan att vinna. Segrarna – tio till antalet – kom i stället i oldboysklassen. Däremot blev det en del DM-tecken i lagsammanhang på bana samt seger på 25 000 meter.

Idrottsintresset – och kunnandet – var så stort att han 1960 deltog i TV-program-

met "Utmaningen" i ämnet skidsport. Där tävlade han mot Olle From, mästare i föregångaren "Kvitt eller dubbelt". Nu föll det sig inte bättre än att båda åkte ut på 1250-kronorsnivån, Nyqvist på en liten diffus fråga om vem som hade åkt sista stafettsträckan för Sverige i Holmenkollen 1940.

DM-terräng i Alfta 1938. Gösta Nyqvist (16) i ledning före Erik Blomberg, Alfta. Längre bak skymtar bland annat blivande Vasaloppsvinnaren Olle Wiklund, Bergvik.

Även om framgången i tv uteblev så fanns intresset och kunnandet kvar, och under

många år skrev han artiklar i Kuriren. En del handlade om hans egna karriär som löpare och här återger vi två av dessa.

1930 arrangerades det första DM-loppet på 25 000 meter. Loppet startade i Hudiksvall (där Glysivallen ligger i dag) och via Gammelbanan tog man sig till Forsa, sedan fortsatte man till Hedsta och därifrån över till Hög och sedan tillbaka till målet vid Gylsis.

"Det här var sommarens varmaste dag och några vätskekontroller fanns inte. Det enda jag fick var en hink med vatten som en snäll gubbe i Hög kastade över mig", berättade Nyqvist.

Han sprang de 25 000 meterna på 1.44.00 och vann med över två minuter före Lars Fredin, Bergvik. Självtävlande Nyqvist då för Strand.

Det andra minnet är från ett DM-lopp 1938 där Nyqvist tillsammans med sin största konkurrent på den tiden, Herbert Södergren, bestämde sig för att dela på segern och sprang i mål tillsammans. Arrangören av loppet gillade inte att de sprang dött lopp och sa att *"om ni ska få några DM-tecken måste ni springa om nästa helg"*.

Det vägrade både Nyqvist och Södergren så det blev en "seger" utan att få någon medalj.

Det var lite historia om Gösta Nyqvists aktiva karriär. På nästa uppslag hittar ni ett av "Idrottsoraklets" många urklipp.

CHRISTER STRIDH

Skärgårdens IF, Norrlandsmästare i fotboll 1927. Stående från vänster John Eriksson, Fritz Sunesson, Harald Bergman, Dennis Rydstedt och Valdemar Jonsson. Knästående från vänster Gustav Söderqvist, Lage Olsson och Gustav Thyberg, samt sittande från vänster Einar Wahlbäck, Albert Thunberg och Folke Lindberg.

Då Skärgårdens IF var bäst i Norrland

Söderhamns IF, Söderhamns FF, Ljusne AIK, Norrala IF, Stugsunds IK..., ja, fotbollsklubbarna inom Söderhamns kommun har varit många under årens lopp. För si så där 100 år sedan hette det bästa laget Skärgårdens IF.

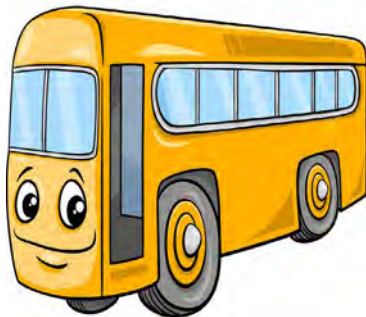
1927 blev laget Norrlandsmästare då man besegrade IFK Östersund i finalen med 8–1. Om detta kan man läsa i en av många urklippböcker från Gösta Nyqvists samling. Tittar man på Wikipedia står det att läsa att laget i dag heter Sandarne SIF, men i fotbollens begynnelse var det Skärgårdens IF som gällde. Klubben besegrade Djurgårdens IF i kvalet till division 2 och säsongen 1931/32 spelade man i landets näst högsta serie.

Men redan 1927 hade man blivit bäst i hela Norrland. Söndagen den 17 juli

spelades finalen på Skärgårdens välskötta gräsmatta och hemmalaget var stora favoriter. Men gästande IFK Östersund överraskade alla och tog ledningen med 1-0. Innan paus var dock ordningen återställd och hemmalaget ledde med 3-1. Segersiffrorna stannade vid 8-1 efter tre mål vardera av John Sand och Fritz Sunesson, samt två av John Eriksson och de 1500 åskådarna kunde jubla.

Ur Gösta Nyqvists klippbok

Dags för årets idrottsresa...

Vi önskar förhandsinformation om intresse för nästa resa. Vi kan tänka oss att se vårt "nya" fotbollslandslag på Friends/Strawbery Arena (namnbyte 12/7) söndagen den 8 september när

Jon Dahl Tomassons mannar möter Estland i en EM-kvalmatch med start 20.45. Sedan blir det någon annan aktivitet innan hemfärd den 9:e.

Tänk på att det är Hälsingemarknad i Hudiksvall den helgen (6-8/9).

Preliminär kostnad för denna resa är 2000 kronor vid cirka 35 deltagare och då ingår resa, mat, logi, biljett till landskampen + övrigt program.

Intresseanmälan till **leifstyрман1@gmail.com** eller **070/2299300** senast den 16 juni.

Om ni har andra förslag till resa – hör av er med dessa.

Redan från starten dominerade fotbollen och bilden ovan är från 1919. Stående Valle Sundin, Erik Delin, Georg Persson, Arthur Ljunggren, Ragnar Ring och lagledaren Hadar (Hasse) Karlsson. Sittande Sven Adolffsson, Arvid Jansson och Gregor Lundquist. Knästående Rudolf Palm, Alf Gallon och Einar Hammarström.

100 år av idrott i olika former i Strömsbruk

För tillfället händer det inte så mycket på det idrottsliga planet, men i över 100 år har idrotten i Strömsbruk haft en betydande roll. Redan 1919 bildades Strömsbruks IF.

Ja, den första idrottsföreningen bildades 1903 då Ströms IF såg dagens ljus, detta för att i första hand främja skidåkningen. Man ordnade skidtävlingar men även backhoppning och skridsko stod på vinterprogrammet. På somrarna utövades en del bollsporter. Föreningen upphörde 1913 och sedan dröjde det alltså till 1919 då det var dags för en nybildning av idrottsföreningen. Den 24 juli det året återbildades Ströms IF och sedan nådde man fina framgångar

i fotboll i början av 1930-talet, då under namnet Ström-Stocka IF. Ström-Stocka tog steget upp i Norrländskan 1933 och sedan till Uppsvenskan 1935. Uppsvenskan var då den högsta serien ett lag från Norrland kunde spela i. 1934 blev Ström-Stocka också distriktsmästare i fotboll i Hälsingland.

Men sedan 1936 är det namnet Strömsbruks IF som gäller, detta sedan det bildats en egen förening i Stocka.

1942 inleddes en ny stark fotbollperiod som bland annat innehöll nya DM-segrar. 1943 finalbesegrade man Ljusne AIK med 5–4. I laget återfanns målvakten Bertil Lindh som med sina 25 aktiva år blev smått legendarisk. Centerhalven Torgny Gill var en annan profil liksom Fredrik Eriksson, Allan Kanon och Tage Bergvik.

Genom segern i DM blev laget också kvalificerat för spel i Svenska cupen. Där besegrade man först Matfors IF och sedan östersundslaget Castors IF, båda på bortaplan. Därefter väntade allsvenska Helsingborgs IF på hemmaplan och de 1300 åskådarna trodde knappt sina ögon när Strömsbruk bjöd sina gäster på hårt motstånd.

Till slut stod dock skåningarna som vinnare med 2–1.

Efter en ny DM-triumf 1947 (1–0 mot Ljusdal i finalen) så blev det också ett nytt cupäventyr året efter, ett äventyr som tog slut på Domnarvsvallen i Borlänge där storlaget Brage vann med 3–2. Sedan blev det en massa år i de lägre distriktsserierna innan man 1985 lite sensationellt vann division 4. Målvakten Sten Åke Grufberg tilldelades Silverbollen, ett pris som Hälsinglands bästa fotbollsspelare det året.

Sejouren i division 3 blev dock bara ettårig, men med en hel del ljusglimtar som till exempel segern i premiärmatchen mot ”storebror” Iggesund/HIF med 3–2.

Därefter följde spel mestadels i division 5 och division 6 fram till 2011 då ett historiskt samarbete inleddes med Nordanstigs FF och IFK Gnarp. 2015 ställde Strömsbruk återigen ett eget A-lag på benen, då i division 7.

Under några år hade man även ett damlag i seriespel, men numer är fotbollen lagd i vila för såväl herrar som damer.

Men innan vi stänger fotbollsbutiken måste vi nämna Kalle Ljungberg, idrottstalangen som var bra på det mesta men satsade på fotboll. Det tog honom till spel i några av Sveriges ungdomslandslag, samt allsvenskt spel i Gif Sundsvall.

Örjan Dahlqvist, med Strömsbruk som moderklubb, tilldelades Silverbollen 2001, då representerandes Hudiksvalls ABK.

Friidrott är en aktivitet som funnits med länge. När IP var klart 1930 fanns inte bara en fin fotbollsplan, friidrottsanläggningen höll även den hög klass. Under slutet av 1950-talet och början av 1960-talet härjade friidrottare från Strömsbruk flitigt i resultatlistorna med namn som "Knallen" Berggren, Tage Jonsson, Kjell Svensson, Björn Quick och Sven-Åke Engvall.

I många friidrottsgrenar är tekniken viktig och för att utveckla den krävs duktiga instruktörer. Strömsbruk hade tur i det avseendet då Ingvald Midelf, mångårig medlem i svenska friidrottslandslaget, flyttade till orten och började träna föreningens ungdomar.

Marie Myrlund, Frida Hellgren, Helena Anderzon och Lina Quick var en kvartett tjejer som blommade ut rejält under Midelfs ledning, där både Anderzon och Quick gick vidare till Strands IF, och i Quicks fall även Gefle IF.

Lina Quick var Sverigebäst i sin åldersklass som ungdom och hon representerade landslaget i många sammanhang, både som

Kalle Ljungberg i landslagsdräkt i samband med en P16-landskamp 2001.

Som 14-åring spåddes Lina Quick en framgångsrik karriär som friidrottare, vilket stämde. Efter Strömsbruk representerade hon även Strands IF och Gefle IF och hon har ett flertal framträdanden i landslaget på sin meritlista.

längdhoppare och häcklöpare.

Men precis som med skidåkningen sinade intresset och nu finns det heller ingen friidrottssektion i föreningen.

Skidåkning har också funnits med i nästan alla år. Alfred Gustafsson och Gustav Berggren tillhörde eliten i Hälsingland under 1920-talet och vid skid-SM i Hudiksvall 1929 växlade Alfred Gustafsson först av alla i SM-budkavlen.

Ossian Sandin blev den som förde skidtraditionerna vidare med ett flertal topplaceringar på DM. Filip Berggren var ett annat namn som figurerade högt i prislister under 1940-talet och en bra bit in på 1950-talet.

Ossian Sandin var en av Hälsinglands främsta skidåkare, här vid starten i junior-SM i Umeå 1934.

På lite modernare tider dök namn som Morgan Hellsén och sedan även Niklas Jonsson upp som åkare från Strömsbruks IF. Klubben arrangerade också ungdomstävlingen Ornloppet under många år. Snöbristen ställde till det under några år och så småningom flyttades tävlingen till Jättendal och det ledde till att skidsektionen inom föreningen också försvann.

En liten udda gren inom Strömsbruks IF var racerbåtporten som under Nisse Willings ledning firade stora framgångar under 1970-talet och början av 1980-talet. Redan 1969 arrangerades första tävlingen på Sörsjön och stora tävlingar som SM, NM, EM och VM innebar att i stort sett alla innevånare i Strömsbruk och Stocka med omnejd var involverade. Båtporten satte verkligen Strömsbruk på kartan genom det stora intresse som tidningar, radio och tv visade.

De sportsliga framgångarna kom också i takt med utvecklingen av sporten. Roland Stoltz nådde sin största framgång när han tog EM-guld 1974 och Leif Lindell blev nordisk mästare både 1980 och 1981, på VM 1981 blev det silver och 1982 blev han europa-

Storstilad hemkomst från Imatra i Finland 1974 där Nisse Willing och Bernt Svensson (t.v.) och Adolf Andersson (t.h.) flankera trion Roland Stolts (1;a), Leif Lindell (5:a) och Gunnar Olsson (8:a).

mästare. Innan karriären vann han också ett SM-guld (1984).

Ishockey är också en sport som funnits inom föreningen. Det började med ett juniorlag och 1963 anmäldes ett A-lag till seriespel i division 4. Laget tog steget upp i division 3 där man bland annat fick möta Strand, Gävle Godtemplare, Sandviken och Skutskär. Det var ordentlig skjuts på ishockeyn under några år och drömmar som spel i division 2 och en egen konstfryst isbana började spira, men det blev aldrig mer än drömmar på grund av de höga kostnaderna.

Strömsbruk hann med att få med två egna spelare som representerade Hälsingland i Tv-pucken under de aktiva åren, det var Göran Larsson och Malte Gallon.

Föreningen fortsatte att sköta isbanan även sedan serieverksamheten försvunnit, men 2008 beslutade man att lägga ner det hela och en liten epok inom Strömsbruks IF försvann.

Tyngdlyftning har också haft en kort sejour inom föreningen med bland annat ett JSM-guld till Mats Westling och ett JSM-silver till Bengt Sundberg 1983. Sporadiskt har även idrotter som bandy, handboll, bordtennis och orientering förekommit under de drygt 100 år som Strömsbruks IF varit aktivt.

CHRISTER STRIDH

Yngve Lundh, elitcyklist från Bollnäs, här med en del av sin stora medaljsamling.

Yngve Lundh – folkets främste i Bollnäs

När Bollnäsborna år 2000 skulle rösta fram 1900-talets främste idrottare i staden föll valet på cyklisten Yngve Lundh.

– Det hade jag inte väntat mig, sa Lundh själv i en tidningsartikel i Ljusnan när omröstningen var klar.

– Jag trodde nog att Stefan Persson var den som skulle få flest röster.

Men trots att det var nästan 50 år sedan Yngve Lundhs framfart på tävlingsvägarna hade upphört kom Bollnäsborna ihåg sin cyk-

lande stjärna. Att han skulle bli elitcyklist var inget han hade tänkt på själv, för i ungdomsåren var siktet inställt på att bli en så bra skidåkare som möjligt, men Yngve Lundh, uppväxt i Runemo, jobbade i Edsbyn – och han cyklade till och från jobbet.

En kväll råkade han hamna i Bollnäs samtidigt som cykelklubben hade en träningstävling. Att Lundh kom dit på en racercykel innebär att klubbens starke ledare på den tiden, Stig Larsson, snabbt såg till att även Lundh fick en nummerlapp på bröstet. När det hela var över var Lundh fast.

– Jag blev tvåa bakom Fäll-John Jonsson som var den stora stjärnan på den tiden och det gav ju mersmak, sa Lundh.

Det här skedde 1943 och när han tretton år senare avslutade sin cykelkarriär kunde han räkna in två OS, massor av VM och andra stora tävlingar på sin meritlista. Redan 1944 blev han svensk juniormästare vid SM-tävlingarna i Söderhamn, vilket bland annat bidrog till att han fick Hälsingeguldet det året.

När Harry Snell blev världsmästare 1948 fanns Lundh med som hjälppryttare i det svenska laget och han slutade då på sjunde plats. Han blev nia på VM 1949 och sin bästa VM-placering nådde han 1951 då han blev femma.

Det blev ingen start för Lundh vid OS i London 1948 eftersom truppen redan var uttagen innan uttagningsloppet skedde. Att Lundh vann det loppet hjälpte inte, han fick visserligen följa med till London, men bara som reserv.

I Helsingfors fyra år senare fick han starta och där slutade han på 17:e plats.

Sina största segrar tog han i det svenska etapploppet "Sexdagens" som han vann tre gånger, 1949, 1950 och 1954. Han ledde även premiäråret 1947 men ett antal punkteringar förstörde hans chanser i slutskedet.

– De roligaste segrarna var den första och den sista. Andra gången var det mer väntat, sa han.

Yngve Lundh, Bollnäs CK, svensk
Mästare och trefaldig sexdagarsvinnare
på 40- och 50-talen.

Lundh vann även Norrländska mästerskapens 10-mila tempolopp ett flertal gånger innan han avslutade sin långa och framgångsrika karriär.

CHRISTER STRIDH

Yngve Lundh lagerkransad och på väg mot sin första seger i "Sexdagars". Året var 1949 och målgången skedde utanför Karolinska sjukhuset i Stockholm.

SPORTGRÖDA

"Värmland är ett riktigt hockeydistrikt. Det räcker att man säger Brynäs så vet folk vad man menar".

Anders "Ankan" Parmström

HÄNG MED TILL FINNKAMPEN 2024

Erik Wiger åker som vanligt till Finnkampen. Med sig har han en liten grupp – och du inbjudes att hänga med.

Vi åker med Finnkampsbåten, Silja Symphony, torsdag den 29 augusti. Fredag den 30 och lördag den 31 är det Finland–Sverige på Olympiastadion i Helsingfors. Söndag den 1 september reser vi med Finnkampsbåten åter till Stockholm och anländer till Värtahamnen klockan 22.

Anslutningsresorna från och till Hälsingland löser vi när vi vet hur många vi blir.

Paketpris 4 690 kronor
(båtresa i dubbelhytt med frukost, hotell med frukost och biljetter till tävlingarna).

Läs mer på nätet
finnkampen.se

För mer information och bokning – Erik Wiger
erik@wiger.net
070/749 00 38

Glasmästaren som flög ut i världen

Erik Styf såg dagens ljus i Sundsvall 1932 och det var också där som hans intresse för backhoppning föddes. Som 17-åring flyttade han med familjen till Ljusdal och där tog hoppintresset fart på riktigt.

Styfs pappa var glasmästare i Sundsvall och när firman han jobbade på lades ner flyttade hela familjen till Ljusdal där pappa Styf öppnade ett eget glasmästeri. Där jobbade Erik under hela sin aktiva backhopparkarriär.

Erik Styf var redan en duktig backhoppare när han kom till Ljusdal. Där kom han i kontakt med Harry Linde, som var sportens starke man, och under Lindes vingar utvecklades Styf till en av Sveriges bästa backhoppare.

Erik Styf från Ljusdal var en av Sveriges bästa backhoppare på 1950-talet.

Han blev landslagshoppare i början av 1950-talet och under många år deltog han i tysk-österrikiska backhopparveckan. Med placeringarna 12:a (Oberstdorf), 14:e (Garmisch-Partenkirchen), 14:e (Innsbruck) och 15:e (Bischofshofen) blev det en slutlig 10:e plats i backhopparveckan 1957–1958.

Han deltog även i flera världsmästerskap, där en femteplats från hemma-VM i Falun 1954 blev hans främsta resultat. Styf deltog också i OS i Cortina d'Ampezzo 1956, där ett fall i ett av hoppen gjorde att han slutade på en blygsam 44:e plats. Han var också uttagen till OS i Squaw Valley 1960, men återigen ställde

Erik Styf
 tävlade i hela
 Europa. Här är
 ett diplom från
 tävlingarna i
 Holmenkollen
 1957.

16... premie i Speciellt Hopprenn

tilfalt

Erik Styf

Carl Olof Bang

Formann.

A. Smith-Kjellman

Generalsekreterär.

ett fall till det. Under ett träningsläger i Örnsköldsvik inför OS ramlade Styf med ett armbrott som följde. Han kom aldrig tillbaka i gammal form efter armbrottet och karriären gick mot sitt slut.

På meritlistan finns också att han tilldelades Hälsingeguldet 1956.

CHRISTER STRIDH

Christer Stridhs kluriga frågor!

Här kära medlemmar i HIHS, här har ni något att fundera över. Självfallet finns det fina priser att vinna!

1:a pris 2 Sverigelotter

2–3:e pris 1 Sverigelott

1) Vilken svensk idrottare alla kategorier har slagit flest världsrekord – 32 stycken?

1 Arne Borg

X Gunder Hägg

2 Sarah Sjöström

2) "Det är inte speciellt lätt att göra mål om man drar fri-sparken utanför".

Vilken "expertkommentator" sa så?

1 Bojan Djordjic

X Sven-Göran "Svennis" Eriksson

2 Glenn Strömberg

3) I vilken stad hör följande idrottsföreningar hemma?

Grebo IK – CK Hymer – Malmsläatts AIK – RP IF – Stångebro

United BK

1 Lidköping

X Linköping

2 Norrköping

4) Om du är i Philadelphia och går och tittar på Philadelphia Eagles, vilken sport tittar du då på?

1 Amerikansk fotboll

X Baseball

2 Basket

5) Sedan säsongen 1987/1988 har det korats svenska mästare i damishockey. Vilken klubb har tagit flest SM-guld?

- 1 Luleå
- X Mälardalens/Bredäng
- 2 Nacka

6) 1974 möttes Muhammad Ali och George Foreman i en match som fått namnet "The Rumble in the Jungle". Året efteråt var Ali inblandad i en annan VM-match som fick namnet "Thrilla in Manila". Vem mötte han då?

- 1 Alfredo Evangelista
- X Joe Frazier
- 2 Ken Norton

7) Vem var den första idrottaren som tilldelades Hälsingeguldet en andra gång?

- 1 André Myhrer, alpinist
- X Eva Olsson, längdskidor
- 2 Ulf Bengtsson, bordtennis

8) Speedwaylaget Kaparna har vunnit SM-guld fyra gånger. Från vilken stad kommer laget?

- 1 Göteborg
- X Kumla
- 2 Mariestad

9) Kanadensiske ishockeymålvakten Corey Hirsch är kanske mest känd för att ha blivit bortgjord av Peter Forsberg vid OS i Lillehammer, men han har även spelat en säsong i Elitserien (2003/2004). Vilken klubb spelade han för då?

- 1 AIK
- X Luleå
- 2 Timrå

10) Vad hette Hudiktjejen som var svensk representant i bågskytte vid OS i Seoul 1988?

- 1 Carina Jonsson
- X Lina Björklund
- 2 Monica Nilsson

11) Vilken sport handlar filmen "Kingpin" om?

- 1 Bowling
- X Boxning
- 2 Brottning

12) Vad hette Stig H Johanssons första vinnarhäst i Elitloppet?

- 1 Duke Iran
- X The Onion
- 2 Utah Bulwark

13) USA:s collegelag i ishockey svarade för en av OS-historiens största skrällar när man tog guld i Lake Placid 1980. Vad hette coachen bakom "The Miracle on ice"?

- 1 Herb Brooks
- X Mark Johnson
- 2 Mike Eruzione

När ni knäckt idrottsfrågorna E-postar ni tipsraden till...

christer.stridh@gmail.com

**Vi vill ha svaren senast 15 augusti
Lycka till önskar redaktionen!**

Resultatet av Christers kluriga frågor 2024–1!

På grund av ett tekniskt missöde så stryks fråga 6 i förra Quizet och max antal rätt blev således 12.

Denna gång fick vi in 10 tipsrader av våra medlemmar i HIHS.

Av dessa var det 6 rader med 12 rätt.

Rätt rad

- 1 Lars-Göran Eng, Ljusdals IF
- 1 Christer Abris
- X Tjeckoslovakien
- 1 Detroit Red Wings
- 2 Sju
- *Frågan struken*
- X Marianne Berglund
- 2 Olle Wiklund, IFK Bergvik
- X Gabriel Hjertstedt
- X Johan Harmenberg
- 1 Jönköping
- 2 Hinata Miyazawa, Japan
- 1 Helsingfors

1 – 1 – X – 1 – 2 – ej – X – 2 – X – X – 1 – 2 – 1

1:a pris: Sören Woxlin	2 Sverigelotter
2:a pris: Anders Björkman	1 Sverigelott
3:e pris: Siv Wallin	1 Sverigelott

Sverigelotterna skickas till vinnarna i ett eget utskick efter utgivningen av detta nummer.

Redaktionen gratulerar vinnarna.

Ovanstående foto är från arkivet och föreställer startplatsen på Stugsundsfjärden. Som synes fanns precis inte några "dollargrin" på startplatsen.

Motortävlingar på Stugsundsfjärden

I idrottssammanhang är Stugsunds IK mest känd för fotboll – och lite bandy. Men 1927 arrangerade klubben också motortävlingar på Stugsundsfjärden.

På bilägares och andra motorintresserades vägnar anordnade man isracing för automobiler och motorcyklar. Tusentals åskådare kantade banan som sträckte sig från Garpholmarna ned till Stugsund, med en rakbana på 1000 meter, 1500 meter för ansats och 500 meter för uppbromsning.

Många kända söderhamnare återfanns på startlinjen. Klass 5 för turistvagnar vanns till exempel av gamle SIK:aren Albin Ström och segern var så pass överlägsen som tre sekunder. Snabbaste tiden för bilar hade Olle Söderblom, mer känd som "Blixten". Hans Jewett passerade banan på 38,7 sekunder.

I motorcyklarnas huvudklass segrade Ewald Söderholm och bland de tävlande fanns även Stugsunds trädgårdsmästare Mattsson, som med sin lilla Ford väckte berättigt uppseende.

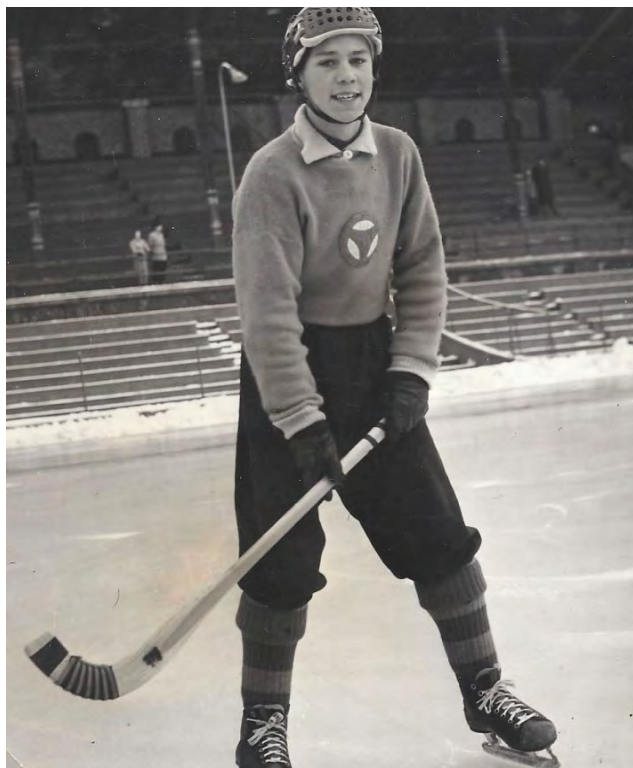
CHRISTER STRIDH

Har du betalat medlemsavgiften?

Du håller just nu det andra numret av Idrottsminnen 2024 i din hand. Tidskriften kommer ut fyra gånger per år och ingår i medlemsavgiften som är på 150 kr/år för enskild medlem, 250 kr/år för föreningar och klubbar, samt 350 kr/år för förbund, företag och kommuner. HIHS har över 400 medlemmar, men tyvärr är det en del som ännu inte betalat medlemsavgiften för 2024. Har du?

Om du vet med dig att du har glömt att betala – skynda dig att göra det. Då får du – precis som alla andra – möjlighet att läsa om mannen här nedan i nästa nummer.

...i nästa nummer

Idrottsminnen nummer 3 2024 kommer ut i början av september. Då kommer ni att få veta lite mer om den här liraren som började sin idrottsbana som lovande bandyspelare i Broberg men sedan blev både svensk mästare och världsmästare i ishockey.

Vem det handlar om får ni veta i september.

**SVERIGES BÄSTA
INDUSTRIFÖRETAG
TVÅ ÅR I RAD**

Hydraulikföretaget OilQuick

**Hälsinglands Idrottshistoriska
Sällskaps huvudsponsor, när det
gäller Hälsingeguldet och
Hälsingeguldet Ungdom**